

نگاه اصولگرا / ۲

فاطمه محمدیگی نماینده قزوین، آیک و البرز:

با برخورد ذلیلانه حتماً سقوط می‌کنیم

دیپلماسی اقتصادی پیرازیم تا بتوانیم بسیاری از موانع را برطرف کنیم. اینکه معیشت مردم را به مذاکره گره بزنین یا اینکه زندگی مردم و مایحتاج و زیرساخت‌های مورد نیاز کشور را معطل قیمت دلار نماییم، سیاست بسیار غلطی است. اینکه قیمت دلار عامدانه افزایش می‌یابد و صرفاً با دو جلسه مذاکره که هنوز نتیجه‌های آن مشخص نیست سریع پایین می‌آید، نشان می‌دهد که برخی در پشت پرده دست مهمی در افزایش قیمت دلار دارند و کاسبان تحریم و گروه‌های فشار خاص از این موقعیت‌ها سوءاستفاده می‌کنند. هنوز مذاکرات به نتیجه نرسیده است اما کاهش زودهنگام قیمت دلار نشان می‌دهد که دست‌های دیگری پشت پرده است که باید برای ملت عزیز رو شود. چشم خلی از این مذاکرات آب نمی‌خورد؛ آن‌هم از این بابت که آمریکا دنبال منافع خود است و نمی‌خواهد امتیازی به ایران بدهد. ما این موضوع را قبلاً به تجربه کرده ایم. به قول حضرت آقا دلیل تجربه است.

«می‌گویند این مذاکرات به نتیجه نمی‌رسد چه چیزی را جای آن به دولت پیشنهاد می‌کنید؟

فعال‌نه خوش بین هستیم و نه بدبین، البته دولت باید با مجلس همراهی و تمام قوانین مصوب مجلس را اجرایی کند. بر تنظیم بازار نظارت داشته باشد و آقایی دلار را کنار بگذارد. سیاست‌های اقتصاد مقاومتی سال ۹۲ مقام معظم رهبری را سرلوحه کار خود قرار دهد و به قانون جهش تولید مسکن، قانون جهش تولید دانش بنیان، قانون جوانی جمعیت و حمایت از خانواده، قانون مالکیت صنعتی، رفع ناترازی برق و... بپردازد. تمام این موضوعات هم قانون دارد و دولت یازدهم فعالیت بسیاری داشته و قانون‌های زیادی را تصویب کرده است. اگر دولت قانون اجرایی کند ما چیز دیگری از آن نمی‌خواهیم. عملاً بسیاری از قوانین اجرا نمی‌شود و میانگین اجرای قوانین بسیار پایین است. راندمان اجرایی قوانین پایین است و دولت به جای آنکه تمام تخم‌مرغ‌های خود را در سبد مذاکره بگذارد، باید با کار و تلاش موضوعات اقتصاد، برق، صنعت، سرمایه‌گذاری، ارتباط‌های دوجانبه و سه‌جانبه با سایر کشورها (مانند) اجرایی کردن پیمان شش‌انگهای و پیمان بریکس) را در دستور کار خود قرار دهد و ارزش پول ملی را حفظ کند.

«تحریم‌ها اجازه ورود سرمایه‌گذار و پول به کشور را می‌دهد؟

تحریم دلیل اصلی این امر نیست چراکه تحریم‌ها علیه روسیه بسیار بیشتر از ایران است. روسیه در حال جنگ هم هست، چرا ارزش پولش حفظ شده است؟ برای اینکه سیاست منسجم داخلی دارند. با فرض حل شدن مشکلات خارجی آیا دولت برای حل ناترازی‌های داخلی و سوءمدیریت‌ها برنامه‌ای ویژه تدارک دیده است؟

«وقتی سرمایه‌گذار نمی‌تواند پولی وارد ایران کند، چطور سرمایه‌گذاری کند؟

اگر در برابر تحریم‌ها ذلیلانه بر خورد کنیم، حتماً سقوط می‌کنیم، ما در طول سال‌ها یاد گرفته‌ایم که تحریم را دور بزنین و مقاومت کنیم. سیاست اقتصاد مقاومتی در سال ۹۲ ابلاغ شده و مسئولین باید آن را اجرا کنند. اعتقاد مسئولین به سیاست‌های اقتصاد مقاومتی مهم‌ترین عامل پیروزی ماست. شک نکنید که عامل پیروزی ما مذاکره با آمریکا نیست، چون آمریکا بلد است ناترازی‌های داخل کشورش را مدیریت کند نه اینکه روی ارزش پول کشورهای دیگر سوار شود و با غارت ثروت کشورها جهان را اداره کند، اینکه هنر نیست. هنر آمریکا حمایت از کودک‌کشی و صدور دستور ترور بزرگانی چون حاج قاسم سلیمانی است. دخالت در امور داخلی کشورها کار آمریکاست و بعضی‌ها دنبال این هستند که پای آمریکا به این کشور باز شود. درحالی‌که بسیاری از کشورها به این نتیجه رسیده‌اند که باید با آمریکا مقابله کنند. ما باید مقتدرانه مقابله بایستیم، ما گفت‌وگو و مذاکره غیرمستقیم می‌کنیم اما مصالح ملت را به تاراج نمی‌دهیم و اجازه عدول از انقلاب و معیارهای رهبری را به هیچ عکس نمی‌دهیم.

«اما آقای رئیس‌جمهور اعلام کردند که «رهبری با سرمایه‌گذاری آمریکایی‌ها در کشور مشکلی ندارند.» مذاکره می‌تواند سرمایه‌گذاران را به ایران سوق دهد...»

تاکید رهبری عزیز استفاده از سرمایه داخلی و مشارکت مردم ایران در سرمایه‌گذاری برای تولید است. بقیه موارد براساس منافع ملی کشور باید تنظیم شود.

برخی از کارشناسان معتقدند یکی از بهترین راه‌های محقق شدن شعار سال مبنی بر «سرمایه‌گذاری برای تولید» مذاکرات است که دولت باید آن را به جد پیگیری کند و به نتیجه رسیدن آن را به نوعی زیرمجموعه منافع ملی تعریف می‌کنند. به نتیجه رسیدن مذاکره ایران و آمریکا حتماً به کاهش بخشی از تحریم‌ها می‌انجامد و در پی آن احتمالاً سرمایه‌گذاران خارجی نیز به ایران روی خوش نشان می‌دهند. با وجود تحریم‌ها نه تنها سرمایه‌گذاران خارجی بلکه سرمایه‌گذاران ایرانی خارج از کشور هم نمی‌توانند سرمایه خود را وارد ایران کنند. اما برخی نمایندگان معتقدند که سرمایه‌های داخل کافی است و دولت باید مشارکت مردمی را جذب کند. فاطمه محمدیگی، نماینده قزوین، آبیک و البرز و عضو فراکسیون انقلاب مجلس دوازدهم از جمله این افراد است که درباره روند مذاکره ایران و آمریکا با هم میهن گفت‌وگو کرد که در زیر آمده است:

«شما به عنوان یکی از چهره‌هایی که در فراکسیون انقلاب هستید، به نظراتان دولت در حال حاضر راه درستی برای مذاکرات در پیش گرفته است؟

توان داخلی ما در مذاکرات خوب است. البته مشروح مذاکرات برای ما بسیار مهم است. مذاکرات باید بر اساس عزت باشد و هرگونه ذلت، خواری، امتیاز دادن به دشمن، عقب‌نشینی از خطوط قرمز نظام و منافع ملی و همچنین پا گذاشتن روی استقلال، تمامیت ارضی و دارایی‌هایی کشور خطر‌ساز است. ما اجازه نمی‌دهیم که این اتفاق بیفتد. دولت باید مشروح و نتایج مذاکرات را به اطلاع نمایندگان و ملت عزیز ایران برساند. قاعداً با توجه به تجربه و حوادث تلخی که از گذشته در ارتباط با آمریکا داشتیم، ما اصلاً اعتمادی به آمریکا نداریم و رک و پوست‌کنده عرض کنم که آمریکا دنبال فشار آوردن بیشتر به ایران است. ما اجازه نمی‌دهیم فشار به ایران ادامه یابد. ما همیشه در طول تاریخ ثابت کرده‌ایم که اهل گفت‌وگو و مذاکره هستیم اما به هیچ عنوان اهل معامله بر سر منافع ملت ایران و دین مبین اسلام نیستیم

«گفته شد که چارچوب تیم مذاکره‌کننده راهنمایی‌هایی رهبری بوده است...»

قطعاً باید رهنمودهای مقام معظم رهبری سرلوحه تمام مذاکرات و تیم مذاکره‌کننده باشد. اما با تجاری‌مانند ماجرای بی‌فرجام برجام و... تا گزارشی به ما ارائه نشود نمی‌توانیم در این زمینه اظهارنظر کنیم. بسیاری از اوقات رهبر معظم انقلاب خط و مشی را تعیین کرده‌اند، حتی در مورد برجام فرمودند: «خسارت محض است.» یا در مورد مذاکره با آمریکا فرمودند: «عزتمندانه و شرافتمندانه نیست»، اما شاهدیم که عده‌ای مدام فشار می‌آورند که حتماً مذاکرات به هر شکل برگزار شود و امید واهی به مذاکرات دارند.

«به چه کسی فشار می‌آورند؟

به نظر می‌آید که انواع فشارهای سیاسی و برخی جریان‌های خاص که نگاه غریگرایانه دارند، در جریان رسانه‌ای دشمن بازی و مرتب به جامعه القا می‌کنند که راه‌حل مشکلات صرفاً مذاکره است. درحالی‌که مذاکره یکی از ده‌ها اقدام وزارت خارجه است. این غوغاسالاری‌ها نباید منجر به این شود که منافع ملت را معامله کنیم و قاعداً منتظر هستیم که گزارش صحیح و دقیقی را به نمایندگان ملت ارائه کنند.

«منظور شما این است که این فشارهای سیاسی روی رهبری است؟

نگاه رهبری عزیز همواره مقتدرانه، جامع و مانع و تمام‌کننده و دقیق است و فصل الخطاب موضع‌گیری مسئولان و تعیین‌کننده خط‌مشی ماست و براساس فرامین ایشان جلو می‌رویم. اما آمریکا از طریق فشار روانی بر افکار عمومی و روایت‌سازی رسانه‌ای در جامعه ما دنبال القا یا کارآمدی نظام است. از طرفی بعضی در داخل کشور هم با اربابان غربی خود همراهی می‌کنند. بخشی از علل گرانی یا افزایش قیمت ارز، ربطی به موضوع ایران و آمریکا و ترامپ ندارد بلکه ناشی از سوءمدیریت و ناترازی‌های داخلی و گاه تعمدی است. لذا بهتر است قوای خود را در داخل کشور متحد کنیم و با وفای واقعی، عملی و اتحاد، به مبارزه با فساد اقتصادی، حمایت واقعی از تولید و ارتقاء

مجلس با دو فراکسیون امید و مستقلان ولایی همراهی لازم را با دولت وقت برای پیشبرد برجام داشت.

▼ **مجلس یازدهم؛ قانون راهبردی مقابل مذاکره**

شروع فعالیت مجلس یازدهم مصادف بود با دولت دوم حسن روحانی. تندروها با توجه به کینه و بغضی که نسبت به محدوداد ظریف، وزیر امور خارجه وقت داشتند، تمام توان خود را برای مقابله با مذاکره به کار بردند تا اجازه موفقیت و گشایش در روابط بین الملل را سلب کنند. سال ۱۳۹۹ ظرفیة مجلس رفت‌تا عملکرد خود را تشریح کند اما با توهین‌هایی همچون ذلیل و دروغگو مواجه شد. خصومت با ظریف و برجام و مذاکرات به اینجا ختم نشد و طسرح دو قوریتی «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها و صیانت از منافع ملت ایران» توسط همین نمایندگان به تصویب رسید. طبق این قانون به دلیل لغو نشدن تحریم‌های ایران و اجرا نشدن مفاد برجام، اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی متوقف شد و دیگر اجازه نظارت‌های فراپادمانی را هم به بازرسان ندادند. این قانون ایران را در مظان اتهام قرار داد که به دنبال تحرکات بیشتر هسته‌ای است. از سوی دیگر سد راهی شد برای تیم مذاکره‌کننده و به نوعی خطی قرمز بوری مذاکرات. حسن روحانی، رئیس‌جمهور وقت در واکنش به این موضوع تاکید کرد: «دولت با این مصوبه موافق نیست و آن را برای روند فعالیت‌های دیپلماتیک مضر می‌داند.» و اسحاق جهانگیری، معاون اول دولت دوازدهم هم مصوبه مجلس را در چارچوب قانون اساسی قرار داده و آن را دخالت در اختیارات شورای عالی امنیت ملی و حوزه اجرای دولت دانست. اما پس از انتخابات ریاست‌جمهوری و روی کار آمدن دولت سیدابراهیم رئیسی همان‌هایی که مجلس یازدهم برجام را آتش زده بودند و قانون راهبردی را مصوب کرده بودند، به جد خواستار احیای برجام شدند.

▼ **مجلس دوازدهم؛ ادامه تندروی**

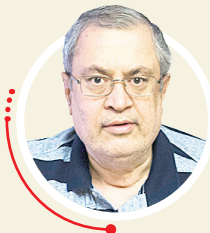
همان‌هایی که در مجلس نهم با برجام مخالف بودند و آن را تصمیم «لاریجانی، شمخانی و حجازی» دانستند، حتی بر جمعیت‌تر از قبل وارد مجلس دوازدهم شده‌اند و این بار به جای برجام، مذاکره ایران و آمریکا در دولت چهاردهم را نشانه گرفته‌اند و بر آن می‌تازند. سوپرانقلابی‌ها این راه حتی به تفسیر سخنان رهبری هم می‌پردازند و اجازه مذاکره از سوی ایشان را به دلیل فشارهایی می‌دانند که دولت وعده‌ای وارد کرده‌اند. حسن قشقاوی، رئیس کمیته هسته‌ای مجلس اما به این موضوع پاسخ داده و گفت: «آیا شأنیت رهبری فرانزه این است که کسی بخواهد یا بتواند ایشان را اجبار کند؟» با این وجود سوپرانقلابی‌ها باز هم از موضع خود کوتاه نیامدند و سعی کردند از گزارشی که سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه درباره مذاکره به کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس ارائه کرده، چشم‌پوشی کنند تا حربه‌ای برای ادامه تندروی خود داشته باشند. به هر حال فضای مجلس کنونی که از فراکسیون اکثریت انقلاب و اقلیت مستقلین تشکیل شده است؛ نشانه‌هایش غلبه نگاه تدرwane است؛ به همین دلیل هم میهن با سه تن از نمایندگان از طیف‌های مختلف سیاسی گفت‌وگو کرد تا ارزیابی آنها را درباره مذاکره ایران و آمریکا، نتیجه آن و تاثیر آن بر شرایط کنونی کشور بررسی کند. این گفت‌وگوها را در ادامه این گزارش می‌خوانید:

گذشته حتی دولت آقای رئیسی ضریات مهلکی را به کشور زده است. متأسفانه نگاه این تندروها به موضوعات ملی بیشتر سیاسی است. به عنوان مثال حذف وزیر اقتصاد، یک نگاه سیاسی بود و دیدیم که بعد از این استیضاح قیمت ارز کنترل نشد و حتی افزایش پیدا کرد. نسبت به مذاکرات هم این نگاه را دارند و متأسفانه نشان دادند که تمایلی به موفقیت دولت چهاردهم ندارند. چون هدف آنها، نگاه به دولت یازدهم است و برای رسیدن به این هدف حتی مخالفت‌هایی دارند که گاهی اوقات بازی در زمین دشمنان کشور است. صحبت‌ها و اقدام‌های نتانیاهو و صهیونیست‌ها علیه مذاکرات به عنوان یک رنگ هشدار است برای تمام جریان‌های سیاسی داخل کشور که سمت و سوی خود را تنظیم کنند، نه آنکه با صهیونیست‌ها همصد شوند.

«این دولت در سایه‌ای که به آن اشاره می‌کنید، در مقطعی نتوانست مذاکرات را به نتیجه برساند. این موضوع هم در مخالفت آن‌ها دخیل است؟

انتظار دولت در سایه این است که دولت دوم شهید رئیسی شکل بگیرد که انتظار درستی نیست. در موضوع برخورد مجلس با وزرا این موضوع کاملاً احساس می‌شود. در ضمن آنها دو دولت احمدی‌نژاد را در دست داشتند، در سال‌هایی که بالاترین قیمت نفت را و به‌ویژه در دولت اول احمدی‌نژاد کمترین تحریم‌ها را داشتیم، اما نبودند. چراکه دیدگاه آن‌ها به جهان و منطقه و همچنین مقوله توسعه با «تعامل» در تضاد است و در تمام جریان‌های داخلی و خارجی این موضوع را اثبات کرده‌اند و متأسفانه آنها در دو دولت احمدی‌نژاد بنای بسیاری از کج‌فشاری‌ها، کج‌فهمی‌ها و دیگر بناهای کج را در این مملکت نهادند. نمونه آن ایجاد اقتصادی و موسسات مالی قارچ‌گونه‌ای است که همه شاهد نتایجی و مشکلات آن در سیستم بانکی و مالی کشور بودیم. موضوع هولوکاست بود که اصلاً موضوع ما نبود اما وزارت خارجه در آن زمان، در این کشور سمینار هولوکاست گذاشت و این اقدام‌ها باعث شد که مشکلاتی در منطقه و برای فلسطین، لبنان، سوریه و برای کشور خودمان ایجاد شود. در مورد برجام هم تمام توان خود را در راستای کارشکنی به کار بردند. بعد از شکل‌گیری برجام هم رفتارهایی انجام دادند که دقیقاً نتانیاهو یا جریان‌های مخالف نظام در خارج از کشور انجام می‌دادند. پاره کردن برجام و آتش زدن آن در داخل مجلس کار بیپه‌ای بود؛ آن هم در مجلسی که زبانش باید براساس منطق، گفت‌وگو و برنامه باشد. آتش زدن برجام به نوعی ضربه‌زدن به کشور و دولت بود. همانطور که ما ترامپ را در پاره کردن برجام زیر سوال می‌بریم آن‌هایی که در داخل با ترامپ همصد شدند از زیر سوال می‌بریم. چرا که به منافع ملی کشور آسیب زدند و الان هم توصیه می‌کنیم آن حرکات و رفتار را تکرار نکنند.

گفتار سیاستمدار

اصلاح‌طلبان باید از جامعه «وحشت‌زدایی» کنند

سعید حجاریان، تنورسین اصلاح‌طلب در گفت‌وگو با خبرآنلاین درباره مهم‌ترین چالش پیش‌روی اصلاح‌طلبان برای تأثیرگذاری بر سیاست کشور در سال ۱۴۰۴ گفت: «اصلاح‌طلبان در حاضر به‌دلیل قهری ناچارند به‌شکل سلیبی با مسائل مواجه شوند. یعنی در حوزه سیاست خارجی، باید تلاش‌شان این باشد که با تولید گفتار سیاسی، و تا حد امکان تأثیرگذاری بر ساخت قدرت از بروز تنش و درگیری و جنگ جلوگیری کنند. البته، تنش‌زایی و جنگ‌طلبی مختص نیروهای بیگانه نیست، واقعیت آن است که در پس ذهن جنگ‌طلب‌های وطنی ایده‌هایی خطرناک وجود دارد؛ یعنی زیست در فضای تحریم و جنگ مطلوب آن‌هاست. در حالی‌که توجه‌ندازند در صورت وقوع درگیری و جنگ لزوماً منطق جنگ‌طلب‌های وطنی حاکم نمی‌شوند و ممکن است از جعبه جنگ «پل برمر» و فرستاده‌های ویژه خارج شود. کار اصلاح‌طلبی اما محدود به سیاست خارجی نیست و باید به مسئله «عدالت اجتماعی» توجه ویژه شود. واقعیت موجود و آمار به ما می‌گوید که ۳ دهک جامعه با فقر شدید دست به گریبان هستند و علاوه بر آن سایر دهک‌های جامعه هم بی‌افق شده‌اند و دائماً چشم‌پوگوش‌شان به نوسانات است. از این رو اصلاح‌طلبان باید به‌سهم خود از جامعه «وحشت‌زدایی» کنند؛ طبعاً بخشی از این وحشت‌زدایی از طریق تولید ایده و فکر سیاسی صورت می‌گیرد و بخش دیگر از طریق نقد صریح سیاست‌هایی که جامعه را به چنین وضعیتی کشانده است.»

حجاریان درباره چگونگی استفاده ایران از دیپلماسی برای حفظ ثبات داخلی و جایگاه بین‌المللی گفت: «من باصل این سوال مشکل دارم. اولاً، «دیپلماسی» در کشور ما آن گونه که باید عمل نمی‌کند. بخشی از این معضل ذاتی دستگاه دیپلماسی بوده که دلیل اصلی آن جذب نیروهای کم‌کیفیت و ایدئولوژیک است. بخش دیگری از این معضل، تحمیلی است؛ یعنی زمانی‌که وزارت امور خارجه تلاش می‌کند کاری را به‌رسانجام برساند، یک‌باره چندین صدای گوش‌خراش و چندین عمل تخریبی بر سر آن آوار می‌شود. اگر بناست دیپلماسی به‌قاعده شود باید با قید فوریت این عوامل مخرب را کنترل کنند تا دست‌کم توان دستگاه دیپلماسی در این جهت مستهلک نشود. البته هم‌زمان باید توجه داشت که نباید به بهانه سیاست‌های کلان کشور، با نقد را ببندیم و منتقدان را خاموش کنیم، ثانیاً، گزاره «حفظ ثبات» صحیح نیست. ثبات فقط ناظر به جنگ نشدن نیست، وضعیت غیر جنگی شرط لازم است و شرط کافی تلاش برای تغییر جهت نظام است. جنگ به سمت توسعه پایدار است. بنابراین نباید پشت ایده «جنگ نمی‌شود» متوقف بمانیم و باید گام‌های بعد را ببینیم که متأسفانه معدل گفتار سیاسی حاکمیت چنین تصویری به‌دست نمی‌دهد.» تنورسین اصلاح‌طلب درباره استراتژی‌ها برای تقویت خودکفایی اقتصادی ایران گفت: «خودکفایی در همه چیز اساساً نسخه‌ای عقلانی و عقلایی نیست. جهان امروز، جهان ائتلاف و همکاری است. هر کشوری مزیتی نسبی دارد، وی بایست از آن به بهترین شکل استفاده کند. در این جا دو مسیر پیش‌روست: یا تن دادن به ائتلاف‌های موثر جهانی که از طریق نرم‌ال شدن و پیوستن تدریجی به شبکه‌های مالی جهانی انجام می‌گیرد، و یا تن دادن به ائتلاف‌های کوچک که شاید اثرگذار باشند، اما برای شرایط ما مانند مخدر عمل می‌کنند در مان‌گر نیستند.» حجاریان در پاسخ به سوالی درباره نقش نسل جوان و شبکه‌های اجتماعی که در شکل‌دهی به افکار عمومی ایران گفت: «واقع امر این است که همین فضای مجازی، که حتماً به آن نقدهایی وارد است، باعث شده جامعه در همه ساحات از وضعیت تک‌منبعی خارج شود. می‌خواستند فضای مجازی را محدود کنند و از ریخت بیندازند تا ماهی خود را صید کنند، حال آن‌که جوانان طور دیگری برخورد کردند و سر سفره ایدئولوژیک صداوسیما و پلتفرم‌های داخلی ننشستند. یعنی بازی حاکمیت بافضای مجازی دوسر باخت شد.» او درباره سیاست‌های ایران در سال جدید پیرامون آمریکا و چین گفت: «درباره آمریکا مسئله مذاکره باید فعلاً نه برخورد کرد. دلیلی برای نفی مذاکره همه‌جانبه و مستقیم وجود ندارد. اگر در مذاکره فعلاً نه برخورد شود، اولاً ایده مذاکره تحمیلی و طر‌حی شده شکست می‌خورد و ثانیاً، ایران می‌تواند از وضعیت انفعال خارج شود. اما درباره چین؛ این کشور یک ایده مرکزی دارد و آن این‌که جایی می‌رود و می‌ماند که چشم‌انداز امنیت و مسیر توسعه روشن باشد و لااکنج‌دار و مرز رفتار می‌کند. بنابراین اگر می‌خواهیم از فرصت چین استفاده کنیم، باید ایران امن و در جهت توسعه را تصویر کنیم.»